

DEMOKRATİKLEŞEN TÜRKİYE, AKP MUHALİFLERİNİN ATILDIĞI TORBAYA DÖNÜŞEN ERGENEKON VE NEWROZ

Mustafa KADIOĞLU

Elektrik Mühendisi
mustafa.kadioglu@emo.org.tr

**“Deney öğretmenlerin en iyisidir,
yalnızca okul masrafı ağırdır.”
THOMAS CARLLE**

12 Eylül 1980 darbesinin ürünü olan, 1982 anayasası ile sonradan kurulan “sivil” hükümetler, programlarına, kendilerinin neyin ürünü olduklarına bakmadan, ülkeyi demokratikleştireceklerini yazdılar. Bunun getirisini “ceplerine koydular”. Bu rantı en fazla kullanan da bugün ülkenin halinden sorumlu olan AKP iktidarındır.

Kurulduğundan bugüne kadar “Mağduriyet” zırhına sarılan iktidar, demokrasiyi ve demokratlığı, içeride AKP ve yandaşlarının çıkarı, dışarıda ise başta ABD ve AB olmak üzere uluslar arası tekellerin çıkarları için ve iktidarını İslami “sosla” kurgulayarak uygulamalı olarak sürdürüyor. Bu uygulamaya örnek olarak özelleştirmeler, polis yetki yasası, iş yasası, “Torba Yasası” gibi yasaların yanında, RTÜK yasası, siyasi partiler yasası, seçim kanunu ve en son referandum ile onaylanan 22 maddelik anayasa değişikliğine şöylesine bakıldığında siyasi iktidarın demokratlığı ve demokrasi anlayışı çok kolay çözülmektedir. Her olguyu toplum ve insan merkezli çözüme kavuşturması beklenen iktidarın, çözümü, rekabet ve kar merkezli olunca, çözümün başlıklarına ne yazarlarsa yazsınlar içeriği taşeronlaştırma, güvencesiz çalışma, örgütsüzlük, esnek çalışma ve baskı içermektedir. Bunun adı ise MİLİTARİZM, en genel adı ile FAŞİZM’DİR.

“İleri Demokrasi” söylemi ile yamalı bohçaya benzeyen antidemokratik anayasanın, yargı kurumları, hakimler ile savcılarının görevlendirilmesi kısmındaki kısmi bağımsızlıklarını da yürütmenin etkisine almak için kendi içinde bütünlüğü olmayan anayasanın 22(yirmi iki) maddesinin değişikliğinin topluma ne getirdiği ve getireceğini görüyoruz. Kabul edilen anayasa referandumundan sonra 12 Eylülün simge isimlerinin mahkemeye çıkarılmasında bile “kem-küm” etmeye başladılar.

Her adımı daha fazla kar, daha fazla sömürü ile talan üzerine kurulu sistemin demokratik olamayacağını bilen emekçiler bu uygulama yöntemini çok iyi bilmeliler ona göre konumlanmalıdırlar.

Ülkemizde son 50 yıldır hiç gündemden düşmeyen darbe planları ve uygulamaları sanki onlardan bağımsızmış gibi ülke burjuvazisi ile onun iç ve dış ortaklarının ne kadar demokrasi sever olduğunu göstermektedir. En son 2007 Mart ayında Nokta dergisinde yayınlanan eski deniz kuvvetleri komutanına ait olduğu belirtilen günlüklerin yayınlanması ile başlayan planlar, Ergenekon tutuklamaları ve mahkeme süreci, geçen dört(4) yıl içinde AKP’nin kendi “derinini” kurmaya dönüştüğü,

kendine muhalif olanları tutuklayarak ilgili ilgisiz ergenekon ile irtibatlayarak işi sulandırıp tek adamlığa doğru ilerlediği görülmektedir. Zira ergenekon sürecini başlatan günlükleri yazan gazeteci Ahmet Şık ile AKP ittifakının önemli dinamiği olan Fetullah grubuna yönelik incelemeleri yapan Nedim Şenerin tutuklanması bu gerçeği bir kez daha gözler önüne sermektedir. Üstelikte tutuklanmalarının nedeni “söylenemeyecek, beyan edilemeyecek” gibi muammalı beyanlar verilerek. Ancak başbakanın unuttuğu bir şey var; vakti zamanında kendi şiir okuduğu için ceza aldığını söylese bile mahkemede “Toplumu bölmek, birbirine düşman etmek ... vs” gibi suçlamalarla yargılanmıştı. Bu durumdaki ergenekon sürecinin torbalaşarak AKP muhaliflerinin konulduğu ve yargılandığı şekle dönüştüğünü ülkedeki işçi ve emekçilerle birlikte aydın, demokrat tüm insan hakları ve çevre savunucularının görmesi gerekmektedir.

Bu gerekliliğin önemli yeri de alanlar ve sokaklardır. Bu günlerde alanlar 8 Mart Emekçi kadınlar günü, 21 Mart newroz buluşmalarıyla ısınmıştır ve ısınacaktır. Mitolojiye göre Newroz demirci Kawa’nın zalim kral Dehak’a başkaldırısı olarak başladığı kabul görse bile, bu başkaldırı, günümüzde, başta Kürtler olmak üzere tüm Ortadoğu halklarının baskıya, zulme, işkenceye karşı özgürlük talebi olarak anlam kazanmaktadır. Dehak’lar bitmez ancak Kawa’ların daha da çoğaldığı çok daha güç kazandığı unutmamalıdır. Newroz, doğanın kış mevsiminden çıkıp baharın başladığı gün olmakla birlikte günümüzde Kürtlerin “An Azadi, An Azadi” “Ya Özgürlük Ya Özgürlük” sloganlarına Türk, Arap, Süryani, Çerkez, Laz... tüm halkların kendi kimlik ve hak taleplerini katarak Diyarbakır, Ankara, İstanbul, İzmir, Mersin, Adana dahil olmak üzere tüm ülke coğrafyasında ayağa kalktıkları, taleplerini bir kez daha tekrarladıkları gün olmuştur.

Her sene daha da kitleselleşen bu talepler daha zenginleştirilerek 1 Mayıs ve 12 Hazirana taşındıkça ülkedeki tüm işçi ve emekçilerin taleplerinin karşılanması yolundaki mücadele adımları güçlenecektir. Bu adımlara katkımızı, TMMOB’nin “Haklarımız, Halkımız ve Ülkemiz İçin Ankara’dayız” başlığındaki 15 Mayıs ta yapacağı mitinge sahiplenip içeriğini ve altını doldurarak bir kez daha dostu düşmana göstermeliyiz.